

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาสาเหตุของการออกกลางคัน ของนักศึกษา ในวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ กรมอาชีวศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของนักศึกษาที่ออกกลางคันในหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันของวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ กรมอาชีวศึกษา
2. เพื่อศึกษาเหตุผลในการออกกลางคันของนักศึกษา หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ กรมอาชีวศึกษา
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างสภาพของนักศึกษาที่ออกกลางคัน กับเหตุผลในการออกกลางคัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาที่ออกกลางคันก่อนสำเร็จการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ของวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ กรมอาชีวศึกษา ในปีการศึกษา 2533 ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2533 - เมษายน 2534

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ กรมอาชีวศึกษา ที่ตอบแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด 250 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเริ่มดำเนินการเก็บข้อมูล วันที่ 1 มิถุนายน 2535 ถึง 30 เมษายน 2536 โดยใช้เครื่องมือที่เป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อคำนวณค่าต่าง ๆ ดังนี้คือ

1. ค่าร้อยละ สำหรับข้อมูลที่เป็นรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบ
2. ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (Co-efficient Variation)
3. ใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) ในการทดสอบความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญระหว่างสถานภาพทั่วไปของนักศึกษาที่ออกกกลางคืน กับสาเหตุการออกกลางคืน และคำนวณขนาดของความสัมพันธ์ (Degree of Association) ตามวิธีการของ Cramer

สรุปผลการวิจัย

1. รายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

นักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันที่ออกกลางคืนที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนทั้งสิ้น 250 คน ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 25 - 29 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.8 มีระดับการศึกษา ม.1 - ม.3 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32 ส่วนใหญ่มีสถานภาพการสมรสโสด คิดเป็นร้อยละ 64 มีอาชีพเป็นพนักงาน ลูกจ้างเอกชนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60 มีรายได้ส่วนใหญ่อยู่นในช่วง 3,001-4,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36 และสาขาวิชาที่มากที่สุดคือ คหกรรม

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคืน

2.1 ด้านภูมิหลังของนักศึกษา

เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์พบว่า ในด้านภูมิหลังซึ่งมี 28 ข้อ มี 1 ข้อ อยู่ในระดับมาก มี 15 ข้อ ในระดับปานกลาง มี 12 ข้อ ในระดับน้อย ดังมีรายละเอียดคือ สาเหตุในระดับมากที่สุดได้แก่ ไม่มีเวลาเรียนเพราะต้องประกอบอาชีพ สาเหตุในระดับปานกลางได้แก่ มีกัังวลใจเรื่องต่าง ๆ ตลอดเวลา รับประทานอาหารไม่เป็นเวลาเพราะต้องรีบมาเรียน สอบคัดเลือกเรียนวิชาที่ต้องการไม่ได้จึงผินใจเรียน ต้องการมาเรียนด้านทฤษฎีเท่านั้น ต้องการมาเรียนภาคปฏิบัติเท่านั้น พื้นความรู้ไม่เพียงพอ พื้นความรู้สูงเกินไป พื้นฐานของเพื่อนร่วมชั้นแตกต่างกันมากเกินไป เรียนไม่ทันเพื่อน ได้งานอื่นทำระหว่างศึกษา ย้ายที่อยู่ระหว่างศึกษา

ต้องนั่งรถหลายต่อทำให้เบื่อเรียน มีปัญหาด้านการเงิน มาเรียนเพราะผู้ปกครองต้องการให้เรียนจึงตั้งใจเรียน มาเรียนเพราะเพื่อนชวนจึงไม่สนใจเรียน นอกนั้นทุกข้ออยู่ในระดับน้อย และความคิดเห็นของกลุ่มนักศึกษาทั้ง 28 ข้อ ไม่สอดคล้องกัน

2.2 ด้านหลักสูตร

เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ พบว่าในด้านหลักสูตร ซึ่งมี 8 ข้อ มี 1 ข้อ อยู่ในระดับน้อย นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง ดังมีรายละเอียด คือ สาเหตุในระดับน้อย ได้แก่ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ไม่ตรงกับเนื้อหาวิชาที่เรียน นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง

และความคิดเห็นของกลุ่มนักศึกษา ทั้ง 8 ข้อ ไม่สอดคล้องกัน

2.3 ด้านครูและการสอนของครู

เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ พบว่า ในด้านครูและการสอนของครู ซึ่งมี 18 ข้อ มี 6 ข้อ อยู่ในระดับน้อย มี 12 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ดังมีรายละเอียดดังนี้ คือ สาเหตุน้อย ได้แก่ จำนวนครูไม่เพียงพอกับนักศึกษา ครูพูดจาไม่สุภาพ ครูติเตียนนักเรียนบ่อย ๆ ครูใช้อารมณ์ในการสอน ครูมีอคติต่อนักศึกษา ครูใช้อ่านาจบังคับในการสอนมากเกินไป นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง

และความคิดเห็นของกลุ่มนักศึกษาทั้ง 18 ข้อ ไม่สอดคล้องกัน

2.4 ด้านการบริการและสภาพแวดล้อม

เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ พบว่า ในด้านการบริการและสภาพแวดล้อม ซึ่งมี 13 ข้อ มี 4 ข้อ อยู่ในระดับน้อย และ 10 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ดังมีรายละเอียดดังนี้ คือ สาเหตุน้อย คือ การเดินทางเข้าวิทยาลัยไม่สะดวก สภาพของวิทยาลัยไม่ถูกสุขลักษณะ ห้องเรียนคับแคบแออัด ห้องน้ำ ห้องส้วมไม่สะอาด นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง

และความคิดเห็นของกลุ่มนักศึกษา ทั้ง 13 ข้อ ไม่สอดคล้องกัน

2.5 ด้านวัสดุ อุปกรณ์

เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ พบว่า ในด้านวัสดุ อุปกรณ์ ซึ่งมี 11 ข้อ มี 3 ข้อ อยู่ในระดับน้อย และ 8 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ดังมีรายละเอียดดังนี้ คือ สาเหตุน้อยคือ ความปลอดภัยของเครื่องจักรและอุปกรณ์ยังไม่ดีพอ ข้อมูลในเอกสารล่าสมัย เอกสารประกอบการฝึกอ่านเข้าใจยาก นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง

และความคิดเห็นของกลุ่มนักศึกษาทั้ง 11 ข้อ ไม่สอดคล้องกัน

2.6 ด้านการประเมินผล

เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ พบว่า ในด้านการประเมินผล ซึ่งมี 12 ข้อ มีทุกข้อ อยู่ในระดับปานกลาง

และความคิดเห็นกลุ่มนักศึกษา ทั้ง 12 ข้อ ไม่สอดคล้องกัน

3. ความสัมพันธ์ของสถานภาพของนักศึกษาที่ออกกลางคันกับสาเหตุของการออกกลางคัน

ผลการคำนวณค่า V ตามวิธีการของ Cramer เพื่อหาขนาดความสัมพันธ์ของสถานภาพของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น กับสาเหตุของการออกกลางคันด้านต่าง ๆ มีดังนี้ คือ

3.1 ด้านภูมิหลังของนักศึกษา

อายุของนักศึกษามีสัมพันธ์กับสาเหตุการออกกลางคันด้านภูมิหลัง 6 ข้อ คือ ระบบสายตาไม่ดี ($V = 0.26$) ระบบหูไม่ดี ($V = 0.25$) ต้องการมาเรียนด้านทฤษฎีเท่านั้น ($V = 0.26$) พื้นฐานของเพื่อนร่วมชั้นแตกต่างกันมากเกินไป ($V = 0.20$) มาเรียนเพราะผู้ปกครองต้องการให้เรียนจึงผินใจเรียน ($V = 0.22$) มาเรียนตามญาติพี่น้องจึงไม่ตั้งใจเรียน ($V = 0.20$) ความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย

ระดับการศึกษาของนักศึกษามีสัมพันธ์กับสาเหตุการออกกลางคันด้านภูมิหลัง 5 ข้อ คือ ระบบหูไม่ดี ($V = 0.21$) ปวดศีรษะตลอดเวลา ($V = 0.22$) ไม่ถูกกับเพื่อนในชั้นเรียน ($V = 0.26$) ย้ายที่อยู่ระหว่างศึกษา ($V = 0.21$) มาเรียนเพราะผู้ปกครองต้องการให้เรียนจึงผินใจเรียน ($V = 0.21$) ความสัมพันธ์ที่พบในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย

สถานภาพการสมรสของนักศึกษามีสัมพันธ์กับสาเหตุการออกกลางคันด้านภูมิหลัง 1 ข้อ คือ แต่งงานในระหว่างศึกษา ($V = 0.36$) ความสัมพันธ์ที่พบในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย

อาชีพของนักศึกษามีสัมพันธ์กับสาเหตุการออกกลางคันด้านภูมิหลัง 9 ข้อ คือ ระบบสายตาไม่ดี ($V = 0.22$) เหนื่อยอ่อนเพลียง่าย ($V = 0.21$) รับประทานอาหารไม่เป็นเวลาเพราะต้องรีบมาเรียน ($V = 0.20$) พื้นฐานเพื่อนร่วมชั้นแตกต่างกันมากเกินไป ($V = 0.20$) เรียนไม่ทันเพื่อน ($V = 0.25$) ต้องไปราชการต่างจังหวัด ($V = 0.25$) ไม่มีเวลาเรียนเพราะต้องประกอบอาชีพ ($V = 0.36$) มาเรียนตามญาติพี่น้องจึงไม่ตั้งใจเรียน ($V = 0.23$) มาเรียนเพราะเพื่อนชวน ($V = 0.23$) ความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย

รายได้ของนักศึกษามีสัมพันธ์กับสาเหตุการออกกลางคันด้านภูมิหลัง 1 ข้อ คือ ติดเรียนสถาน

ศึกษาอื่น (V = 0.20) ความสัมพันธ์ที่พบในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย

สาขาวิชาที่เรียนของนักศึกษาสัมพันธ์กับสาเหตุการออกกลางคันด้านภูมิหลัง 4 ข้อ คือ ไม่ถูกกับเพื่อนในชั้นเรียน (V = 0.20) คิดสุรา (V = 0.25) คิดยาเสพติด (V = 0.22) ประพฤติผิดกฎหมาย (V = 0.24) ความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย

3.2 ด้านหลักสูตร

อายุของนักศึกษาไม่สัมพันธ์กับสาเหตุการออกกลางคันด้านหลักสูตรเลย

ระดับการศึกษาของนักศึกษาสัมพันธ์กับสาเหตุการออกกลางคันด้านหลักสูตร 1 ข้อ คือ ภาควิชาที่เรียนมากเกินไป (V = 0.20) ความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย

สถานภาพการสมรสของนักศึกษาสัมพันธ์กับสาเหตุการออกกลางคันด้านหลักสูตรในระดับน้อย

อาชีพของนักศึกษาสัมพันธ์กับสาเหตุการออกกลางคันด้านหลักสูตร 5 ข้อ คือ เนื้อหาวิชาไม่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน (V = 0.27) วัตถุประสงค์ของหลักสูตรไม่ตรงกับเนื้อหาวิชาที่เรียน (V = 0.21) เนื้อหาที่เรียนยากเกินไป (V = 0.21) เนื้อหาวิชาไม่มีอะไรหมกกว่าที่รู้อยู่แล้ว (V = 0.21) เนื้อหาวิชาไม่สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้ตามต้องการ (V = 0.25) ความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย

รายได้ของนักศึกษา สัมพันธ์กับสาเหตุการออกกลางคันด้านหลักสูตรในระดับน้อย

สาขาวิชาที่เรียนของนักศึกษาสัมพันธ์กับสาเหตุการออกกลางคันด้านหลักสูตรในระดับน้อย

3.3 ด้านครูและการสอนของครู

อายุของนักศึกษาสัมพันธ์กับสาเหตุการออกกลางคันด้านครูและการสอนของครู ความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับน้อย

ระดับการศึกษาของนักศึกษาสัมพันธ์กับสาเหตุการออกกลางคันด้านครู และการสอนของครู 8 ข้อ ครูสอนไม่สนุก (V = 0.20) ครูสอนโดยใช้ภาษาที่เข้าใจยาก (V = 0.20) ครูมาสอนไม่สม่ำเสมอหรือมาสอนไม่ตรงเวลา (V = 0.26) ครูตีตื้นนักเรียนบ่อย ๆ (V = 0.20) ครูใช้อารมณ์ในการสอน (V = 0.20) ครูมีอคติต่อนักศึกษา (V = 0.22) ครูไม่ใช้แหล่งความรู้หรือวิทยากรมาประกอบการสอน (V = 0.22) ครูให้งานไปทำที่บ้านมากเกินไป (V = 0.20) ความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย

สถานภาพการสมรสของนักศึกษาสัมพันธ์กับสาเหตุการออกกลางคันด้านครู และการสอนของครูในระดับน้อย

อาชีพของนักศึกษาสัมพันธ์กับสาเหตุการออกกลางคันด้านครูและการสอนของครู 3 ข้อ คือ จำนวนครูไม่เพียงพอกับนักศึกษา ($V = 0.22$) ครูสอนโดยใช้ภาษาที่เข้าใจยาก ($V = 0.26$) ครูใช้อาณาจักรบังคับในการสอนมากเกินไป ($V = 0.22$) ความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย

รายได้ของนักศึกษาสัมพันธ์กับสาเหตุการออกกลางคันด้านครูและการสอนของครู 1 ข้อ คือ ครูไม่ชำนาญเรื่องการสอน ($V = 0.21$) ความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย

สาขาวิชาที่เรียนของนักศึกษาสัมพันธ์กับสาเหตุการออกกลางคันด้านครู และการสอนของครู 1 ข้อ คือ ครูสอนโดยใช้ภาษาที่เข้าใจยาก ($V = 0.21$) ความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย

3.4 ด้านการบริการและสภาพแวดล้อม

อายุของนักศึกษาสัมพันธ์กับสาเหตุการออกกลางคันด้านการบริการและสภาพแวดล้อม 4 ข้อ คือ สภาพของวิทยาลัยไม่ถูกสุขลักษณะ ($V = 0.24$) วิทยาลัยไม่ส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ($V = 0.20$) ผู้บริหารวิทยาลัยขาดการประสานงานที่ดี ($V = 0.20$) ความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย

ระดับการศึกษาของนักศึกษาสัมพันธ์กับสาเหตุการออกกลางคันด้านการบริการ และสภาพแวดล้อม 4 ข้อ คือ แสงภายในห้องเรียนไม่เพียงพอ ($V = 0.23$) มีเสียงจากภายนอกรบกวน ($V = 0.22$) การจัดโปรแกรมการเรียนของวิทยาลัยไม่น่าสนใจ ($V = 0.24$) วิทยาลัยขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี ($V = 0.20$) ความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย

สถานภาพการสมรสของนักศึกษาสัมพันธ์กับสาเหตุการออกกลางคันด้านการบริการและสภาพแวดล้อมในระดับน้อย

อาชีพของนักศึกษาสัมพันธ์กับสาเหตุการออกกลางคันด้านการบริการ และสภาพแวดล้อม 6 ข้อคือ ห้องน้ำห้องส้วมไม่สะอาด ($V = 0.39$) การจัดโปรแกรมการเรียนของวิทยาลัยไม่น่าสนใจ ($V = 0.23$) วิทยาลัยไม่ส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ($V = 0.23$) วิทยาลัยขาดบริการแนะแนว ($V = 0.21$) วิทยาลัยขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี ($V = 0.20$) ผู้บริหารวิทยาลัยขาดการประสานงานที่ดี ($V = 0.22$) ความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย

รายได้ของนักศึกษาสัมพันธ์กับสาเหตุการออกกลางคันด้านการบริการและสภาพแวดล้อม 1 ข้อคือห้องน้ำ ห้องส้วมไม่สะอาด ($V = 0.22$) ความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย

สาขาวิชาที่นักศึกษาเรียนสัมพันธ์ กับสาเหตุการออกกลางคันด้านการบริการ และสภาพแวดล้อม ความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับน้อย

3.5 ด้านวัสดุ อุปกรณ์

อายุของนักศึกษา สัมพันธ์กับสาเหตุการออกกลางคันด้านวัสดุ อุปกรณ์ 2 ข้อคือ ความปลอดภัยของเครื่องจักรและอุปกรณ์ยังไม่ดีพอ ($V = 0.27$) โรงฝึกงานไม่เพียงพอกับนักศึกษา ($V = 0.20$) ความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย

ระดับการศึกษาของนักศึกษาสัมพันธ์กับสาเหตุการออกกลางคันด้านวัสดุ อุปกรณ์ 1 ข้อ คือ ไม่มีเอกสารประกอบการฝึก ($V = 0.20$) ความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย

สถานภาพการสมรสของนักศึกษาสัมพันธ์กับสาเหตุการออกกลางคันด้านวัสดุ อุปกรณ์ในระดับน้อย

อาชีพของนักศึกษาสัมพันธ์กับสาเหตุการออกกลางคันด้านวัสดุ อุปกรณ์ 4 ข้อ คือ ความปลอดภัยของเครื่องจักรและอุปกรณ์ยังไม่ดีพอ ($V = 0.23$) เอกสารประกอบการฝึกที่ใช้ไม่เหมาะสมกับหลักสูตรและเนื้อหาวิชา ($V = 0.20$) ไม่มีหนังสืออ่านประกอบอื่น ๆ อย่างเพียงพอ ($V = 0.22$) ความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย และไม่มีเอกสารประกอบการฝึก ($V = 0.27$) ความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับน้อย

รายได้ของนักศึกษาสัมพันธ์กับสาเหตุการออกกลางคันด้านวัสดุ อุปกรณ์ 2 ข้อ คือ ข้อมูลในเอกสารสำสัณย ($V = 0.33$) เอกสารประกอบการฝึกที่ใช้ไม่เหมาะสมกับหลักสูตรและเนื้อหาวิชา ($V = 0.20$) ความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย

สาขาวิชาที่เรียนของนักศึกษาสัมพันธ์กับสาเหตุการออกกลางคันด้านวัสดุ อุปกรณ์ ความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับน้อย

3.6 ด้านการประเมินผล

อายุของนักศึกษาสัมพันธ์กับสาเหตุการออกกลางคันด้านการประเมินผล 1 ข้อ คือ การประเมินผลกระทำไม่ต่อเนื่อง ($V = 0.20$) ความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับน้อย

ระดับการศึกษาของนักศึกษาสัมพันธ์กับสาเหตุการออกกลางคันด้านการประเมินผล 3 ข้อคือ เกณฑ์การประเมินผลไม่ได้ตกลงกันก่อนการเรียนการสอนระหว่างครูกับนักศึกษา ($V = 0.24$) ครูขาดมาตรฐานในการออกข้อสอบ ($V = 0.20$) การประเมินผลกระทำไม่ต่อเนื่องกัน ($V = 0.20$) ความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย

สถานภาพการสมรสของนักศึกษาสัมพันธ์กับสาเหตุการออกกลางคันด้านการประเมินผลในระดับน้อย

อาชีพของนักศึกษาสัมพันธ์กับสาเหตุการออกกลางคันด้านการประเมินผล 1 ข้อ คือ ครูแจ้งผลการเรียนในแต่ละครั้งช้าเกินไป ($V = 0.21$) ความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย

รายได้ของนักศึกษาสัมพันธ์กับสาเหตุการออกกลางคันด้านการประเมินผล ความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับน้อย

สาขาวิชาที่เรียนของนักศึกษาสัมพันธ์กับสาเหตุการออกกลางคันด้านการประเมินผล ความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับน้อย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1. การออกกลางคันของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยະสันนั้น พิจารณาตามสาเหตุต่าง ๆ พบว่า มาจากสาเหตุด้านภูมิหลังของนักศึกษา คือ ไม่มีเวลาเรียนเพราะต้องประกอบอาชีพมากกว่าสาเหตุด้านหลักสูตร ด้านครูและการสอนของครู ด้านการบริการและสภาพแวดล้อม ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการประเมินผล เมื่อพิจารณาตามลักษณะกลุ่มแล้ว จะเป็นกลุ่มที่ต่างไปจากกลุ่มอื่น ๆ คือ เป็นกลุ่มที่มีอายุในช่วง 25 - 29 ปี ระดับการศึกษา ม.1 - ม.3 หรือ ม.ศ.1 - ม.ศ.3 อาชีพพนักงานลูกจ้างเอกชน มีรายได้ในช่วง 3,001 - 4,000 บาท ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่ององค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพของ มนัส แรงเรือง (2525:68) ที่พบว่านักศึกษาที่ออกกลางคันมีระดับการศึกษา ม.ศ.3 และปัญหาที่สำคัญขององค์ประกอบด้านส่วนตัวและครอบครัวที่ทำให้นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพต้องออกกลางคันคือ ไม่มีเวลาเรียน เพราะต้องประกอบอาชีพ จะเห็นได้ว่านักศึกษากลุ่มนี้เป็นลูกจ้างเอกชน มีรายได้พอประมาณ คงต้องทำงานล่วงเวลาเพราะงานไม่เสร็จหรือมีงานที่ทางบริษัท รับไว้โดยไม่กำหนดเวลา จึงทำให้เกิดอุปสรรคทั้งการเรียนและการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ริสวิก (Ryswik 1972: 2063A) และของ เอบิเกล (Abigail 1979:7109A) ที่พบว่าสาเหตุของการออกกลางคันของนักศึกษาคือมีอุปสรรคจากการทำงานที่รับผิดชอบอยู่ นอกจากนั้นอีกลักษณะหนึ่งของกลุ่มที่ทำงานแล้ว เช่นนี้คือ เมื่อเรียนไปได้ระยะหนึ่งเห็นว่าไม่มีประโยชน์แก่งานของตน จึงออกกลางคัน ซึ่งตรง

กับรายงาน เรื่องปัญหาการขาดเรียนของนักศึกษาภายในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดฉะเชิงเทรา (2521:1) ที่พบว่าบางคนมีงานทำแล้วคิดว่า การเรียนต่อไปไม่สามารถนำความรู้ไปเปิดกิจการใหม่ได้จึงออกกลางคัน

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของสถานภาพของนักศึกษาที่ออกกลางคัน กับสาเหตุการออกกลางคันพบว่าสาเหตุการออกกลางคันที่มีความสัมพันธ์กับสถานภาพของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อยและน้อยมาก (0.0 - 0.19) ส่วนที่มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย (0.20-0.39) นั้นมีดังนี้คือ

2.1 ด้านภูมิหลังของนักศึกษา

สาเหตุของการออกกลางคันที่มีความสัมพันธ์กับอายุ ได้แก่ ระบบสายตาไม่ดี (0.26) เมื่อพิจารณาความถี่ ความคิดเห็น พบว่า กลุ่มที่มีอายุ 35 - 39 ปี (ดูภาคผนวก) เป็นกลุ่มนักศึกษาที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ และการเปลี่ยนแปลงระบบสายตา อีกทั้งอาจเรียนรอบค่ำซึ่งใช้แสงสว่างจากหลอดฟลูออเรสเซนต์และห้องเรียนมักเป็นห้องร่วมกับห้องปฏิบัติการ ซึ่งมีขนาดห้องกว้างกว่าห้องเรียนทางทฤษฎีโดยทั่วไป เพราะมีสิ่งกีดขวาง เช่น โต๊ะฝึกปฏิบัติ อีกทั้งการเรียนการสอนเน้นหนักทางวิชาชีพ ซึ่งต้องใช้สายตามากเป็นพิเศษ จึงเป็นปัญหาการเรียนการฝึกและออกกลางคันไป นอกจากนี้ยังมีสาเหตุด้านระบบหูไม่ดี เมื่อพิจารณาความถี่ ความคิดเห็นพบว่ากลุ่มที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป (ดูภาคผนวก) ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีอายุมากที่สุด ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงการได้ยินมากกว่ากลุ่มอื่น อีกทั้งสภาพของวิทยาลัยติดกับถนนใหญ่มีการจราจรคับคั่ง มีรบกวนจากภายนอกมากทำให้การสื่อสารโดยคำพูดอาจไม่ได้ยินถึงคนข้างหลัง เพราะสภาพห้องจะกว้าง และเป็นปัญหาลำบากกับข้อแรก อีกทั้งมาเรียนเพราะผู้ปกครองต้องการให้เรียนจึงมีใจเรียน (0.22) เมื่อพิจารณาความถี่ความคิดเห็นพบว่าอยู่เป็นกลุ่มที่มีอายุ 15 - 19 ปี (ภาคผนวก) ซึ่งเป็นวัยย่างเข้าสู่วัยหนุ่มสาว จึงต้องการจะเลือกเรียนในสิ่งที่ตัวเองต้องการ และไม่ชอบการบังคับ อีกทั้งอยากจะได้ศึกษาระบบการศึกษาที่มีความก้าวหน้า เพื่อเรียนต่อไปในระดับสูงมากกว่าการศึกษาวิชาชีพระยะสั้น และต้องไปราชการต่างจังหวัด (0.21) มักกังวลใจเรื่องต่าง ๆ ตลอดเวลา (0.21) โดยอยู่ในกลุ่มอายุ 40 ปีขึ้นไป และกลุ่มอายุ 35 - 39 ตามลำดับ ซึ่งทั้งสองกลุ่มอยู่ในวัยทำงานเป็นผู้ใหญ่ มีความรับผิดชอบมาก ทั้งหน้าที่การงานและปัญหาต่าง ๆ จึงทำให้มีปัญหาทางการเรียนและออกกลางคันในที่สุด

สาเหตุของการออกกลางคันที่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา ได้แก่ ไม่ถูก

กับเพื่อนในชั้นเรียน (0.22) เมื่อพิจารณาถึงลักษณะความถี่ความคิดเห็น (ดูภาคผนวก) แล้วพบว่ากลุ่มที่มีระดับการศึกษา ป.4 เป็นกลุ่มที่มีความเห็นว่าเป็นสาเหตุของการออกกลางคันมากกว่ากลุ่มอื่น เป็นกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่ำสุดจึงเป็นปัญหามากในการเรียนร่วมกับกลุ่มอื่น ซึ่งมีระดับการศึกษาสูงกว่า การรับรู้หลักการทฤษฎีต่าง ๆ แยกต่างหาก จึงทำให้เกิดการแปลกแยก รู้สึกว่าตัวเองไม่ถูกกับเพื่อนในชั้นเรียนจึงออกกลางคันไปและระบบทูลไม้ตี (0.21) ย้ายที่อยู่ระหว่างศึกษา (0.21) มาเรียนเพราะผู้ปกครองต้องการให้เรียนจึงผินใจเรียน (0.21) เมื่อพิจารณาถึงลักษณะความถี่ความคิดเห็น (ดูภาคผนวก) แล้วพบว่ากลุ่มที่มีการศึกษา ป.4 เป็นกลุ่มที่มีความเห็นว่าเป็นสาเหตุของการออกกลางคันมากกว่ากลุ่มอื่น ทั้งสามสาเหตุอาจเป็นเพราะพื้นฐานความรู้ ซึ่งบางครั้งผู้สอนซึ่งใช้คำพูดซึ่งอาจเห็นคำซึ่งยากต่อการเข้าใจ ทำให้เกิดปัญหาการรับฟัง รวมทั้งการย้ายที่อยู่ การมาเรียนเพราะผู้ปกครองต้องการให้เรียนจึงผินใจเรียน ซึ่งมักเกิดขึ้นเสมอกับสังคมเมืองใหญ่ เช่น สมุทรปราการและจังหวัดใกล้เคียง ที่มีการย้ายที่อยู่โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้อพยพจากชนบท ซึ่งมีพื้นฐานทางการศึกษาภาคบังคับ จำเป็นต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอด ในสังคมเมืองและเมื่อผู้ปกครองต้องการให้เรียนจึงไม่เป็นที่พึงปรารถนา แต่ต้องผินใจเรียน เพื่อสนองความต้องการของผู้ปกครอง ทำให้เกิดปัญหาการเรียนและออกกลางคันในที่สุด

สาเหตุของการออกกลางคันกับสถานภาพการสมรสได้แก่ แต่งงานในระหว่างศึกษา (0.36) เมื่อพิจารณาถึงลักษณะความถี่ความคิดเห็น (ดูภาคผนวก) แล้วพบว่ากลุ่มที่แต่งงานเป็นกลุ่มที่มีความเห็นว่าเป็นสาเหตุเป็นสาเหตุการออกกลางคันมากกว่ากลุ่มอื่น เพราะการแต่งงานเป็นการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตครั้งสำคัญครั้งหนึ่งในชีวิต มีภาระเพิ่มขึ้นมีการโยกย้ายที่อยู่ ที่ทำงาน การเป็นสามี-ภรรยาที่ดี ทำให้ไม่มีเวลาจะมาเรียนจึงออกกลางคันในที่สุด

2.2 ด้านหลักสูตร

สาเหตุของการออกกลางคันที่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา ได้แก่ ภาคทฤษฎีมากเกินไป (0.20) เมื่อพิจารณาความถี่ ความคิดเห็นพบว่ากลุ่มที่มีระดับการศึกษา ป.4 (ดูภาคผนวก) เป็นกลุ่มนักเรียนที่มีความเห็นว่าเป็นสาเหตุของการออกกลางคันมากกว่ากลุ่มอื่น เป็นกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่ำสุด จึงเป็นปัญหามากในการเรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น โดยเฉพาะทางด้านทฤษฎีเพราะการเรียนทฤษฎีจำเป็นต้องอาศัยพื้นฐานความรู้พอสมควร เมื่อเรียนไปได้ระยะหนึ่งเห็นว่าเรียนต่อไปไม่ไหวจึงออกกลางคันไปในที่สุด

สาเหตุของการออกกลางคันที่มีความสัมพันธ์กับอาชีพ ได้แก่ เนื้อหาวิชาไม่

ตรงกับความต้องการของผู้เรียน (0.27) เมื่อพิจารณาความถี่ความคิด เห็นพบว่ากลุ่มที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานลูกจ้างเอกชน (ดูภาคผนวก) เป็นกลุ่มนักศึกษาที่มีความเห็นว่าเป็นสาเหตุของการออกกลางคันมากกว่ากลุ่มอื่นซึ่งนักศึกษากลุ่มนี้คงมีความประสงค์ในการ เข้ามา เรียน เพื่อพัฒนาอาชีพของงาน เมื่อ เข้าเรียนแล้วพบว่าเนื้อหาวิชาไม่ตรงกับความต้องการ เมื่อเรียนไปก็ไม่สามารถพัฒนาอาชีพตนได้จึงออกกลางคันก่อนสำเร็จการศึกษา นอกจากนี้ยังมี เนื้อหาวิชาที่เรียนไม่ส่งเสริมให้นักศึกษาแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง (0.25) เมื่อพิจารณาความถี่ความคิด เห็นพบว่ากลุ่มที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ (ดูภาคผนวก) เป็นกลุ่มนักศึกษาที่มีความเห็นว่าเป็นสาเหตุของการออกกลางคันมากกว่ากลุ่มอื่น

สาเหตุของการออกกลางคันที่มีความสัมพันธ์กับสาขาวิชา ได้แก่ เนื้อหาวิชาไม่สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้ตามที่ต้องการ (0.21) เมื่อพิจารณาความถี่ความคิด เห็นพบว่า เป็นกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาช่างไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์(ดูภาคผนวก) เป็นกลุ่มนักศึกษาที่มีความเห็นว่าเป็นสาเหตุการออกกลางคันมากกว่ากลุ่มอื่น

2.3 ด้านครูและการสอนของครู

สาเหตุของการออกกลางคันที่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา ได้แก่ ครู มาสอนไม่สม่ำเสมอหรือมาสอนไม่ตรงเวลา (0.26) เมื่อพิจารณาลักษณะความถี่ความคิด เห็น (ดูภาคผนวก) แล้วพบว่า กลุ่ม ม.1 - ม.3 หรือ ม.ศ.1 - ม.ศ.3 นอกจากนี้ยังมี ครูมีอคติต่อนักศึกษา (0.22) ครูไม่ใช้แหล่งความรู้หรือวิทยากรมาประกอบการสอน (0.22) โดยมีกลุ่ม ปว.ท. และกลุ่ม ม.1 - ม.3 หรือ ม.ศ.1 - ม.ศ.3

สาเหตุของการออกกลางคันที่มีความสัมพันธ์กับอาชีพ ได้แก่ ครูสอนโดยใช้ภาษาที่เข้าใจยาก (0.25) เมื่อพิจารณาลักษณะความถี่ความคิด เห็น(ดูภาคผนวก) แล้วพบว่า กลุ่มพนักงานลูกจ้างเอกชน เป็นกลุ่มที่มีความเห็นว่าเป็นสาเหตุของการออกกลางคันมากกว่ากลุ่มอื่น นอกจากนี้ยังมีจำนวนครูไม่เพียงพอกับนักศึกษา (0.22) กลุ่มพนักงานลูกจ้างเอกชนมีความเห็นมากกว่ากลุ่มอื่น ครูใช้อ่านาจบบังคับในการสอนมากเกินไป (0.22) กลุ่มพนักงานลูกจ้างเอกชนมีความเห็นมากกว่ากลุ่มอื่น ๗ จะเห็นได้ว่าอาชีพพนักงานลูกจ้างเอกชน เป็นกลุ่มอาชีพที่มีความคิดเห็นด้านครูและการสอนของครูมากกว่ากลุ่มอื่น

สาเหตุการออกกลางคันที่สัมพันธ์กับรายได้ ได้แก่ ครูไม่ชำนาญเรื่องการสอน (0.21) เมื่อพิจารณาความถี่ความคิด เห็น (ดูภาคผนวก) แล้วพบว่ากลุ่มรายได้ 2,001 - 3,000

บาท เป็นกลุ่มที่มีความเห็นว่าเป็นสาเหตุของการออกกลางคันมากกว่ากลุ่มอื่น

สาเหตุการออกกลางคันที่มีความสัมพันธ์กับสาขาวิชา ได้แก่ ครูสอนโดยใช้ภาษาที่เข้าใจยาก (0.21) เมื่อพิจารณาถึงลักษณะความถี่ความคิดเห็น (ดูภาคผนวก) แล้วพบว่ากลุ่มสาขาวิชาคหกรรม เป็นกลุ่มที่มีความเห็นว่าเป็นสาเหตุของการออกกลางคันมากกว่ากลุ่มอื่น

2.4 ด้านการบริการและสภาพแวดล้อม

สาเหตุของการออกกลางคันที่มีความสัมพันธ์กับอายุ ได้แก่ สภาพของวิทยาลัยไม่ถูกสุขลักษณะ (0.24) เมื่อพิจารณาถึงลักษณะความถี่ความคิดเห็น (ดูภาคผนวก) แล้วพบว่ากลุ่มอายุ 15 - 19 ปี เป็นกลุ่มที่มีความเห็นว่าเป็นสาเหตุของการออกกลางคันมากกว่ากลุ่มอื่น นอกจากนี้ยังมีวิทยาลัยไม่ส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตร (0.20) กลุ่มอายุ 35 - 39 ปี และผู้บริหารวิทยาลัยขาดการประสานงานที่ดี (0.20) กลุ่มอายุ 35 - 39 ปี

สาเหตุของการออกกลางคันที่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา ได้แก่ การจัดโปรแกรมการเรียนของวิทยาลัยไม่น่าสนใจ (0.24) เมื่อพิจารณาถึงลักษณะความถี่ความคิดเห็น (ดูภาคผนวก) แล้วพบว่า กลุ่มระดับการศึกษาปริญญาตรี เป็นกลุ่มที่มีความเห็นว่าเป็นสาเหตุของการออกกลางคันมากกว่ากลุ่มอื่น นอกจากนี้ยังมีแสงภายในห้องเรียนไม่เพียงพอ (0.23) กลุ่มระดับการศึกษา ป.4 มีเสียงจากภายนอกรบกวน (0.22) กลุ่มระดับศึกษา ม.1-ม.3 หรือ ม.ศ.1-ม.ศ.3 วิทยาลัยขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี (0.20) กลุ่มระดับการศึกษา ม.1-ม.3 หรือ ม.ศ.1-ม.ศ.3

สาเหตุของการออกกลางคันที่มีความสัมพันธ์กับอาชีพ ได้แก่ ห้องน้ำ - ห้องส้วมในสะอาด (0.39) เมื่อพิจารณาถึงลักษณะความถี่ความคิดเห็น (ดูภาคผนวก) แล้วพบว่า กลุ่มอาชีพพนักงานลูกจ้างเอกชน (ดูภาคผนวก) เป็นกลุ่มที่มีความเห็นว่าเป็นสาเหตุการออกกลางคันมากกว่ากลุ่มอื่น นอกจากนี้ยังมี การจัดโปรแกรมการเรียนของวิทยาลัยไม่น่าสนใจ (0.23) กลุ่มอาชีพข้าราชการ วิทยาลัยไม่ส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตร (0.23) กลุ่มอาชีพค้าขายผู้บริหารวิทยาลัยขาดการประสานงานที่ดี (0.22) กลุ่มอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว

สาเหตุของการออกกลางคันที่มีความสัมพันธ์กับอาชีพ ได้แก่ ไม่มีเวลาเรียน เพราะต้องประกอบอาชีพ (0.36) เมื่อพิจารณาถึงลักษณะความถี่ความคิดเห็น (ดูภาคผนวก) แล้วพบว่ากลุ่มอาชีพพนักงานลูกจ้างเอกชน เป็นกลุ่มที่มีความเห็นว่าเป็นสาเหตุของการออกกลางคันมากกว่ากลุ่มอื่น เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นพนักงานแล้ว โดยเฉพาะการเรียนในรอบค่ำซึ่งเมื่อ

เรียนไปได้ระยะหนึ่งเห็นว่า เป็นปัญหากับการทำงานทำให้ไม่มี เวลาทำงาน ขาดรายได้ซึ่งมีความจำเป็น ต้องใช้จ่าย เรียนไม่ทันเพื่อน (0.25) เมื่อพิจารณาถึงลักษณะความถี่ความคิดเห็น (ดูภาคผนวก) แล้ว พบว่ากลุ่มอาชีพค้าขายเป็นกลุ่มที่มีความเห็นว่าเป็นสาเหตุการออกกลางคันมากกว่ากลุ่มอื่น เพราะอาชีพค้าขายมักไม่ค่อยมี เวลาว่างมากนักจึง เป็นสาเหตุทำให้ เรียนไม่ทันเพื่อน และออกกลางคันในที่สุด ต้องไปราชการต่างจังหวัด (0.25) เมื่อพิจารณาถึงลักษณะความถี่ความคิดเห็น (ดูภาคผนวก) แล้วพบว่ากลุ่มอาชีพรับราชการ เป็นกลุ่มที่มีความเห็นว่าเป็นสาเหตุของการออกกลางคันมากกว่ากลุ่มอื่น เพราะมีงานต้องรับผิดชอบในต่างจังหวัดบ่อย ๆ หรือครั้งคราวทำให้ขาดเรียนและหยุดเรียนบ่อย ๆ และออกกลางคันในที่สุด มาเรียนตามญาติพี่น้องจึงไม่ตั้งใจเรียน (0.23) เมื่อพิจารณาถึงลักษณะความถี่ความคิดเห็น (ดูภาคผนวก) แล้วพบว่ากลุ่มกำลังศึกษาเป็นกลุ่มที่มีความเห็นว่าเป็นสาเหตุการออกกลางคันมากกว่ากลุ่มอื่น อาจเป็นเพราะเห็นญาติพี่น้องมาเรียนตัวเองพอมีเวลาจึงมาสมัครเรียนบ้าง แต่เนื่องจากยังมีภาระเรียนอยู่ที่อื่นด้วย จึงไม่มีเวลามาเรียนหรือ เบื่อหน่ายการเรียนจากที่อื่นมาแล้วจึงไม่ยอมมาเรียนทำให้ออกกลางคันในที่สุด มาเรียนเพราะ เพื่อนชวนจึงไม่สนใจเรียน (0.23) เมื่อพิจารณาความถี่ความคิดเห็น (ดูภาคผนวก) แล้วพบว่ากลุ่มอาชีพพนักงานลูกจ้างเอกชน เป็นกลุ่มที่มีความเห็นว่าเป็นสาเหตุการออกกลางคันมากกว่ากลุ่มอื่น เห็นว่ามีเวลาว่างและ เพื่อนมาชวนจึงมาเรียนด้วยแต่ไม่ได้สนใจเรียนและออกกลางคันในที่สุด

สาเหตุของการออกกลางคันที่มีความสัมพันธ์กับสถานภาพการสมรส ได้แก่ แต่งงานในระหว่างศึกษา (0.26) เมื่อพิจารณาถึงลักษณะความถี่ความคิดเห็น (ดูภาคผนวก) แล้วพบว่า กลุ่มสถานภาพแต่งงานเป็นกลุ่มที่มีความเห็นว่าเป็นสาเหตุของการออกกลางคันมากกว่ากลุ่มอื่น เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่า การแต่งงานคือภาระความรับผิดชอบที่เพิ่มมากขึ้น และเป็น การเปลี่ยนวิถีชีวิตที่สำคัญขั้นตอนหนึ่ง จากคนโสดสู่ชีวิตสมรสทำให้ไม่มีเวลาเพียงพอ เหมือนเมื่อตอนยังเป็นโสด ทำให้ไม่มีเวลา และออกกลางคันก่อนสำเร็จการศึกษา

สาเหตุของการออกกลางคันที่มีความสัมพันธ์กับรายได้ ได้แก่ ติดเรียนสถานศึกษาอื่น(0.20) เมื่อพิจารณาถึงลักษณะความถี่ความคิดเห็น (ดูภาคผนวก) แล้วพบว่ากลุ่มรายได้ไม่มีเป็นกลุ่มที่มีความเห็นว่าเป็นสาเหตุของการออกกลางคันมากกว่ากลุ่มอื่น เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในวัยเรียนเพราะยังไม่มีรายได้ เป็นของตนเอง อาจเรียนอยู่ในสถานศึกษาอื่น และใช้เวลาว่างมาเรียนในหลักสูตรระยะสั้น แต่การเรียนซ้ำกันหลายที่เป็นอุปสรรคทำให้เกิดการออกกลางคันในที่สุด

สาเหตุการออกกลางคันที่มีความสัมพันธ์กับสาขาวิชา ได้แก่ ไม่ถูกกับเพื่อนใน

ชั้นเรียน (0.20) เมื่อพิจารณาลักษณะความถี่ความคิดเห็น (ดูภาคผนวก) แล้วพบว่ากลุ่มสาขาวิชา พาณิชยกรรม เป็นกลุ่มที่มีความเห็นว่าเป็นสาเหตุของการออกกลางคันมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ซึ่ง นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงอาจมีอารมณ์อ่อนไหว โกรธ และน้อยใจง่ายทำให้ไม่ถูกกับเพื่อนในชั้นเรียน และออกกลางคันไปก่อนสำเร็จการศึกษา

2.5 ด้านวัสดุ อุปกรณ์

สาเหตุของการออกกลางคันที่มีความสัมพันธ์กับอายุ ได้แก่ ความปลอดภัยของ เครื่องจักรและอุปกรณ์ยังไม่ดีพอ (0.27) เมื่อพิจารณาความถี่ความคิดเห็นพบว่ากลุ่มที่มีอายุ 30 - 34 ปี (ดูภาคผนวก) เป็นกลุ่มนักศึกษาที่มีความเห็นว่าเป็นสาเหตุของการออกกลางคันมากกว่ากลุ่มอื่น นอกจากนี้ยังมีโรงฝึกงานมีไม่เพียงพอแก่นักศึกษา (0.20) กลุ่มอายุ 40 ปีขึ้นไป เห็นว่าเป็น สาเหตุของการออกกลางคันมากกว่ากลุ่มอื่น

สาเหตุของการออกกลางคันที่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา ได้แก่ ไม่มี เอกสารประกอบการฝึก (0.20) เมื่อพิจารณาความถี่ความคิดเห็น พบว่ากลุ่มที่มีระดับการศึกษาม.1-ม.3 หรือ ม.ศ.1-ม.ศ.3 (ดูภาคผนวก) เป็นกลุ่มนักศึกษาที่มีความเห็นว่าเป็นสาเหตุ การออกกลางคันมากกว่ากลุ่มอื่น

สาเหตุของการออกกลางคันที่มีความสัมพันธ์กับอาชีพ ได้แก่ ความปลอดภัย ของเครื่องจักรและอุปกรณ์ยังไม่ดีพอ (0.23) เมื่อพิจารณาความถี่ความคิดเห็นพบว่ากลุ่มอาชีพค้า ขาย (ดูภาคผนวก) เป็นกลุ่มที่มีความเห็นว่าเป็นสาเหตุการออกกลางคันมากกว่ากลุ่มอื่น นอกจากนี้ ยังมี ไม่มีหนังสืออ่านประกอบอื่น ๆ อย่างเพียงพอ (0.22) กลุ่มอาชีพพนักงานลูกจ้างเอกชน และ เอกสารประกอบการฝึกที่ใช้ไม่เหมาะสมกับหลักสูตรและเนื้อหาวิชา (0.20) โดยมีความเห็น คล้ายคลึงกัน คืออาชีพพนักงานลูกจ้างเอกชน และผู้กำลังศึกษา

2.6 ด้านการประเมินผล

สาเหตุของการออกกลางคันที่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา ได้แก่ เกณฑ์ การประเมินผลไม่ได้ตกลงกันก่อนการเรียนการสอนระหว่างครูกับนักเรียน (0.24) เมื่อพิจารณา ความถี่ความคิดเห็นพบว่ากลุ่มที่มีระดับการศึกษา ปว.ส. (ดูภาคผนวก) เป็นกลุ่มนักศึกษาที่มีความ เห็นว่าเป็นสาเหตุของการออกกลางคันมากกว่ากลุ่มอื่นนอกจากนี้ยังมีครูขาดมาตรฐานในการออกข้อ สอบ (0.20) กลุ่มระดับการศึกษา ปว.ส. และการประเมินผลกระทำไม่ต่อเนื่องกัน (0.20) กลุ่ม ระดับการศึกษา ม.1-ม.3 หรือ ม.ศ.1-ม.ศ.3

สาเหตุของการออกกลางคันที่มีความสัมพันธ์กับอาชีพ ได้แก่ ครูแจ้งผลการศึกษาในแต่ละครั้งซ้ำเกินไป (0.21) เมื่อพิจารณาความถี่ความคิดเห็นพบว่ากลุ่มที่มีอาชีพค้าขาย (ดูภาคผนวก) เป็นกลุ่มที่มีความเห็นว่าเป็นสาเหตุของการออกกลางคันมากกว่ากลุ่มอื่น



ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะ

1. เนื่องจากผลการวิจัยระบุว่าสาเหตุของการออกกลางคันของนักศึกษามากที่สุดนั้น ได้แก่ ไม่มีเวลาเรียน เพราะต้องประกอบอาชีพ มิใช่สาเหตุจากด้านหลักสูตร ด้านครูและการสอนของครู ด้านการบริการและสภาพแวดล้อม ด้านวัสดุอุปกรณ์หรือด้านการประเมินผล ดังนั้น ทางวิทยาลัย ควรดำเนินการแก้ไขทางด้านการจัดโปรแกรมการเรียนการสอนและเวลาเรียน ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ตลอดจนทางด้านการจัดโปรแกรมการเรียนการสอนและเวลาเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ตลอดจนการคัดเลือกผู้เข้าเรียนนอกจากนั้นอาจคิดหาวิธีการช่วยเหลือทางด้านการให้ทุนการศึกษาหรือการจัดการศึกษาแบบให้เปล่า
2. ถึงแม้สาเหตุส่วนใหญ่ของการออกกลางคันจะเกิดขึ้นกับตัวนักศึกษาเอง แต่มีส่วนหนึ่งที่เกิดจากสาเหตุรองลงไป ได้แก่ ด้านภูมิหลัง ควรปรับปรุงด้านคุณสมบัติของผู้เข้าเรียน แต่ละสาขาโดยจำแนกคุณสมบัติ เฉพาะให้สามารถจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพกว่าที่เป็นอยู่ เช่น การเรียนวิชาที่ต้องใช้พื้นฐานก็ควรกำหนดคุณสมบัติให้ชัดเจนว่ามีพื้นฐานความรู้ระดับไหน ด้านหลักสูตรควรปรับปรุงด้านเนื้อหาวิชา เพื่อสนองต่อการเรียนการสอน ปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน และให้สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้ และการส่งเสริมการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และการกำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน เพื่อสนองต่อผู้เรียน ด้านครูและการสอนของครู ควรปรับปรุงพัฒนาการสอนด้านการใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย รวมทั้งการเอาใจใส่ต่อนักศึกษา สร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และการเข้าสอนโดยสม่ำเสมอและตรงเวลา การใช้อุปกรณ์ในการสอนสื่อต่าง ๆ การส่งเสริมการฝึกปฏิบัติ การนำเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้ และควรให้จบในชั้นเรียนไม่ควรมอบหมายงานไปทำที่บ้านมากนัก ทั้งนี้และทั้งนั้นต้องคำนึงถึงพื้นฐานความรู้เดิมของนักศึกษาด้วย ด้านการบริการและสภาพแวดล้อม วิทยาลัยควรจัดการบริการแนะแนวการจัดห้องเรียนให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนทั้งด้านแสงสว่าง ด้านเสียงรบกวนในขณะที่ทำการสอนและโต๊ะเก้าอี้ให้เพียงพอ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตร การประชาสัมพันธ์ และการอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษา รวมทั้งการประสานงานของผู้บริหารกับครูในการจัดการเรียนการสอน ด้านวัสดุอุปกรณ์วิทยาลัยควรปรับปรุงอุปกรณ์การสอนและวัสดุฝึกให้เพียงพอ มีประสิทธิภาพไม่ล้าสมัย และจัดหาวัสดุให้เพียงพอกับการฝึก โดยมีเอกสารประกอบการฝึก หนังสืออ่านอย่างเพียงพอในแต่ละสาขาวิชา ด้านการประเมินผลควรกำหนดจุดประสงค์ให้ชัดเจนและแจ้งให้นักศึกษาทราบก่อนการเรียนและตกลงกันก่อนการเรียนการสอนให้ชัดเจน โดยคำนึงถึงทั้งทางด้านทฤษฎีและ

ปฏิบัติ รวมทั้งการออกข้อสอบให้มีมาตรฐาน มีเกณฑ์ในการให้คะแนน ด้วยความยุติธรรม และแจ้งผลการสอบทุกครั้งอย่างรวดเร็ว ตลอดจนควรมีการจัดนิทรรศการแสดงผลงานของนักศึกษาบ้าง อย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อเป็นการเสริมสร้างความกระตือรือร้น และกำลังใจแก่นักศึกษา ซึ่งจะทำการฝึกนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นมีคุณภาพที่ดีต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาสาเหตุของการออกกลางคันของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นในวิทยาลัยอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบ และค้นพบสาเหตุอื่นที่อาจแตกต่างออกไปจากวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ
2. ควรมีการศึกษาติดตามผลนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ว่าได้นำความรู้ที่ได้รับไปใช้ตรงเป้าหมายที่วางเอาไว้หรือไม่
3. ควรมีการวิจัยรูปแบบในการคัดเลือกนักศึกษาที่เข้าเรียนของวิทยาลัย
4. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมุ่งเน้นตัวแปรด้านภูมิหลังของผู้เข้าเรียน โดยเฉพาะเรื่องซึ่งอาจเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาในการไม่มีเวลาเรียน เพราะต้องประกอบอาชีพ เช่นตัวแปรด้านภูมิลำเนาและความสะดวกในการมาเรียน เป็นต้น
5. ควรมีการศึกษาสภาพการดำเนินการโครงการอื่น ๆ ของวิทยาลัย เพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนาให้โครงการเหล่านั้นมีคุณภาพยิ่ง ๆ ขึ้นไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย